

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Aprilem, Majum, Junium

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 16. De reverentia in æde sacra.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60514](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60514)

Iuuius.

Utere terribili hac incertitudine status gratis ad te submittendum, & non, uti fortasse facis, ad te turbandum, & animum abijciendum.

Nescit homo, utrum amore, an odio dignus sit. Eccli. 9. 1.

Terribilis est locus iste; totus corrorui, si quando in illum incidi. Bern.

DIES XVI.

De Reverentia in Æde Sacra.

I.

Templa nostra templa sunt Dei viventis, in quæ homo se confert, debitam ei summisionem testaturus; quam reverenter igitur in eis nos gerere debemus? si is, qui curiosè nimis hanc Majestatem scrutatur, opprimetur ab ejus gloria, quid de illo fiet, qui debitam ei reverentiam negat? Seraphini, Spiritus tam puri, alis suis faciem contegunt, & præ reverentia erga tam tremendam Majestatem in ipsam humilitatis abyssum se demittunt; quantopere igitur trepidare nos oportet, qui terræ vermiculi, & peccatores sumus? Pias superstiosa Turcarum in suis fanis Christianorum in suis templis impietatem con-

condemnat. Ethnici ipsi æternæ damnationis sententiam suo modo in eos ferent. Nam quantum isti fanis suis honorem non adhibent; etsi ea idolis duntaxat, quæ adorant, dicata sint. Si intueris reverentiam Ethnicorum in suis delubris, judicares, eorum idola Deos esse; si videres Christianorum in ædibus sacris irreverentias, eorum Deum idolum esse affirmares. At experientur olim, rem non ita se habere, sed Deum habere oculos ad contuendas infames eorum immodestias, & brachium ad eas plectendas. Si Deus morte punijt plus, quàm quinquaginta Bethsamarum millia, quòd oculo parùm reverenti fæderis arcam aspexerint, quas vindictas non sumet de Sacrarum sibi Ædium prophanatoribus? Imò Christus cætera tam mansuetus ubique, iræ fræna laxare visus est adversus templi prophanatores. Si igitur tam severè in illos animadvertit, cum ut Servator venit, quid tunc fiet, cum ut Judex est venturus?

II. Tempia nostra domus sunt orationis; ut nimirum homo eò se conferat, ad Deum adorandum, ad ei supplicandum, sibi que necessaria flagitanda. Tu ad templum concedis, Deum adoraturus, & venire videris eidem insultaturus, ob insolentias,

Q 4

tias,

Iunius.

tias, quas ipso præsentem admittis; eò venis, ipsum placaturus, & tuis irreverentijs ad iracundiam provocas. Agnoscis te miserum, & eò te confers, miserias, & necessitates tuas ei propositurus, eumque, ut tibi subveniat, rogaturus; & cum superbiæ signis ei te sistis, éstne hoc medium ipsius commiserationem, & opem tibi conciliandi? Petis ab eo gratias, & simul injurijs eum afficis, atque ex ipsa oratione, qui præcipuus est Religionis actus, causam peccati, & abominabilis facis? mentis evagatio, quæ tam flagitiosa est, cum Deum alloqueris, minimum est precum tuarum delictum. Quí loqui Deo audes, eo modo, & corporis situ, quo nec Magnarum ulli loqui auderes? áne Deus minore dignus est honore, quàm quidam terræ vermiculus?

III. *Templa nostra Calvariæ montem nobis exhibent: cum quanto igitur demissionis, reverentiæ, compunctionis affectu nosmet ibi sistere debemus? Super aris nostris idem sacrificium, eadem victima litatur, quæ litata fuit in monte Calvariæ, & per eundem sacerdotem Christum, qui sacerdos est non visibilis, cuius vices obit sacerdos visibilis, eundem in finem idem sanguis ibi funditur, eandemque virtutem habet. Servator híc sanguinem suum*

suum pro te fundit, & tu per impietatem Iunius.
tuam pedibus eum conculcas. Ipse conatur iram Patris sui tibi irati mitigare; & tu aliud non agis, quàm ut eum ad maiorem iram concites; ipse grande hoc sacrificium pro te offert, & tu forsan eo ipso tempore immodestis tuis aspectibus, impuris tuis desiderijs Asmodæo sacrificas. Si in Calvariæ monte sacrificio adstitisses, qualesnam tuæ cogitationes tunc fuissent? an non eadem animo volvere te oportet, dum Missæ adstas sacrificio; cùm id profus idem sit, quod ibi fuit oblatum? Iustitiamne ejus hostibus te jungere, ut ei insultares, vel ejus carnificibus, ut eum torqueres? an non hoc ipsum, durante Sacro, facis per immodestias, & irreverentias tuas, quæ renovant opprobria Cruciatuum Christi, quos istud sacrificium nobis in memoriam revocat.

Pete à Deo irreverentiarum tuarum in templo admissarum veniam, & promitte, te per contrariam agendi rationem eas compensaturum.

Si quis autem templum Dei violaverit, disperdet illum Deus. 1. Cor. 3. 17.

Occasio luxuriæ Religio deputabitur.
Sept.

DIES